Betreft: Dringend verzoek tot uitstel besluitvorming AZC De Tippe

Zwolle, 4 juli 2025

Geacht college van burgemeester en wethouders,
Geachte leden van de gemeenteraad,

Tijdens het raadsdebat van 23 juni jongstleden raakte ik in gesprek met een [redacted], een bewoner van De Tippe. Zijn verhaal raakte mij. Samen met zijn [redacted] is [redacted] ruim een half jaar geleden vol verwachting in de wijk komen wonen. Het was hun eerste koophuis en een grote stap voor een jong gezin dat blij was met dit nieuwe hoofdstuk in hun leven.

Ze hadden lang gezocht en de keuze voor De Tippe was weloverwogen: een rustige, groene wijk, veilig en kindvriendelijk. Een plek waar ze [redacted] zagen opgroeien, een toekomst in veiligheid en geborgenheid.

Maar dat hoopvolle beeld begon abrupt te wankelen na de aankondiging van de komst van een asielzoekerscentrum, op nog geen [redacted] afstand van hun woning. Sindsdien is hun leven in een andere werkelijkheid terechtgekomen. Ze liggen wakker met vragen waarop niemand hen geruststellende antwoorden kan geven. Wat betekent dit voor de veiligheid in hun straat? Voor de waarde van hun huis? Voor de rust waarin ze [redacted] wilden laten opgroeien? Ze voelen zich overvallen, machteloos, en hebben niet langer de regie over het leven dat ze hier dachten op te bouwen.

[redacted] vertelde mij, zichtbaar aangeslagen, dat het vertrouwen in de overheid een zware deuk heeft opgelopen. Niet alleen vanwege wie er komen, maar vooral door de manier waarop het hele proces is verlopen: de gebrekkige communicatie, geen ruimte voor inspraak en geen oog voor de belangen van mensen die hier nog maar net zijn neergestreken.

Dit is geen abstract beleid meer, maar de rauwe werkelijkheid van een jong gezin dat zich ineens onzeker voelt in wat hun veilige thuishaven had moeten zijn. Dit is ongetwijfeld één van de vele verhalen die laten zien hoe uw beleid diepe sporen achterlaat in echte levens.

Ik heb vergelijkbare zorgen, omdat er geen rekening wordt gehouden met wat dit doet met ons als bewoners. De zorgen zijn groot: over de omvang van het AZC, over de veiligheid in de buurt en vooral over de manier waarop de gemeente dit proces vormgeeft. Het menselijke aspect ontbreekt volledig. We zijn geen cijfers of 'omwonenden' in een beleidsstuk, maar mensen met gezinnen, gevoelens en verwachtingen. Het vertrouwen is geschaad – niet alleen door wat er besloten wordt, maar vooral door hoe het gebeurt. Ik hoop dat u zich realiseert wat dit doet met de mensen voor wie deze wijk hun thuis is geworden.

Voordat u maandag een besluit neemt, wil ik u iets vragen. Niet als politicus, maar als mens. Ik heb veel vragen, maar ik leg u er slechts drie voor. Ik vraag u deze te beantwoorden alsof u zelf in de schoenen staat van de jonge vader of van mij.

1. Zou u zelf, of uw kinderen, met een gerust hart op [redacted] afstand willen wonen van een AZC met 400 bewoners, terwijl u weet dat zich onder hen mensen bevinden met zware trauma’s of gedragsproblemen?

2. Heeft u [redacted] zoals wij? Dan vraag ik u: zou u het nog aandurven om hen midden in de nacht alleen van het station naar huis te laten lopen – ook als het 'maar' [redacted] meter is?

3. Neemt u afstand van de belofte uit het coalitieakkoord van 25 mei 2022, waarin wordt gezegd:

   "Het is onze inzet om bij alles de inwoners centraal te zetten. Bij nieuwe plannen én de uitvoering. Keuzes maken we expliciet op basis van publieke waarden. We maken transparant wat onze afwegingen zijn bij besluiten. We wekken geen onmogelijke verwachtingen, maar zijn realistisch. We willen ons bescheiden en kwetsbaar opstellen: fouten geven we toe, en we reflecteren met inwoners."

Kunt u alle drie de vragen volmondig met 'ja' beantwoorden? Dan moet u uw hand opsteken.
In alle andere gevallen is er maar één juiste keuze: **stel het besluit uit.**

Laat zorgvuldigheid zwaarder wegen dan haast.

Met vriendelijke groet,
[redacted]

[redacted]
[redacted]
[redacted]